

Exklusivní zpráva o další zlaté žíle na jihozápadě získaná trpělivými redaktory našich novin!

Zdálo se to jako dobrý nápad...

Neuvěříte, kde všude je možné najít nová zlatá naleziště! ☆ Zlatá horečka vypukne v pátek 16. března 2012 v 18 hodin

...seknout s mamonem a nudným životem bankéře z Wall Streetu, rozdělit akcie mezi své služebníky, kočár věnovat milence, rezidenci místním baptistům a manželce slíbit, že ji do hotelu pošlu pohled, jen co nějakou chytrou hlavu napadne založit Pony Express.

V dragstoru jsem si koupil vybavení pravého westmana – nepromokavý stetson, pevné boty, přesný colt, Henryovu pětadvacetirannou opakovačku, červenou kostkovanou košili a spoustu dalších nezbytností pro život v divočině. Od podomního obchodníka Leviho Strausse jsem se slevou získal modré pracovní kalhoty, které prý vydrží všechno, a za posledních pár dolarů zaplatil několik piv a drinků místnímu přístavnímu povaleči Jackovi Londonovi. Po několika večerech náročného poslouchání jeho úžasných dobrodružných příběhů jsem Jackovi doporučil, ať ty historiky hodí na papír, že možná na nich trhne nějaký dolar na další drink, a plně vybaven na těle i na duchu pro boj s divočinou jsem se vypravil vstříc dobrodružství i životu opravdového muže.

Začátky nebyly zrovna moc růžové. Ba dokonce, a musím to přiznat, byly výrazně hnědé, hlavně poté, co jsem snědl tu zapařenou slaninu, když jsem nebyl schopen rozdělát oheň ani třetí sirkou. Divočina se tak ukázala poněkud náročnější pro život, a ačkoliv jsem měl několik zkušeností s nočním blouděním v Central parku, byly chvíle, kdy jsem nejenže nestačil valit oči, ale ani stíhat sledovat sled událostí...

Ale nebudu své vyprávění zbytečně protahovat. Svá dobrodružství s indiány, tlupou zlodějů koní, potulnými mormony, medvědy a zdivočelou ještěrkou si nechám na jindy, nebo pro nějakého agenta brakové literatury.

Po půl roce bezcílného toulání a neustálých bojů o život, oheň a posledních pár zbytků sušené zdivočelé ještěrky, které jsem měl plné zuby společně s divočinou, narazil jsem na písčném břehu na stopy muže. Po pečlivém skoro půlhodinovém klečení a zamyšleného pozorování dotyčných stop jsem muže odhadl na zhruba sedmdesát let, šedivé kudrnaté vlasy i řídký vous, ve velmi omšelém záplatovaném kabátu a s posledními zbytky kožených leggín. Poté jsem povstal a došel ty tři zbývající kroky k jeho ležícímu tělu.

Bylo mi jasný, že je v posledním tažení, ale křesťanská povinnost mi nedala, a podložil jsem jeho bezvládnou hlavu placatým kamenem, aby se mu líp leželo a vyčkával věci dalších.

A zanedlouho jsem byl za svůj bohuželý skutek odměněn.

„Zlatá žíla...“ zničehonic zašeptal.

Tato slova mě vyburcovala k činnosti. Přiložil jsem ucho k jeho ústům, aby mi nic podstatného neuniklo.

„Ta zatracená zlatá žíla... Ta mi dala. Mám jí už po krk, všude tam byla...“ znovu zašeptal a upřel na mě své vyčerpané oči.

„Zlatá žíla?“ opakoval jsem jeho slova.

Mlčky kývnul.

„Kde jste ji našel?“

Mlčel a stále na mě zíral.

„Prosím, řekněte mi to. Jistě máte příbuzné, doručím jim o vás zprávu,“ žadonil jsem a zároveň chvěl obavou, že ta s kosou bude rychlejší.

Dopadlo to dobře. Rychlejší jsem byl já. Po necelé půl hodině jsem měl na březové kůře nakreslený plánec tajemného údolí kolem ještě tajemnější řeky s indiánským názvem Ho-Ři-Na, na jejímž břehu jsou zbytky starého zlatokopeckého města Fort Yukon. A zde, na zdánlivě vytěžených zlatých polích, našel starý zlatokop svoji zlatou žílu.

Pohřbil jsem nebožáka a vesele vyrazil vstříc jásavé budoucnosti.

Maně jsem si při tom vzpomněl na pověst o místních indiánech, kteří svého náčelníka potírali vonnou smolou a na ní nanášeli zlatý prach, dokud se z něho nestal posvátný zlatý muž – bájný El Dorado.

Hehe. Takhle plýtvat zlatem. To já pro něho najdu lepší využití.

Po pár dnech jsem dorazil k řece Ho-Ři-Na.

Starý zlatokop měl pravdu. Opuštěné město bylo depresivní, zaprášený saloon, zedlelý kulečnickový stůl, piáno i ruleta, cáry plachet povalující se na hlavní třídě, v šerifově kanceláři zůstala jen vycpaná vypelichaná sova s přidělanou prostřelenou šerifskou hvězdou...

Vše hovořilo jasnou řečí – zlato došlo!

Ale já věděl, že tu někde ta zlatá žíla ještě musí být. Na smrtelné lóži, vlastně kameni, se přece nelže!

Bezcílně jsem bloudil po městě, až na jeho konci mě přeci jenom trochu rozveselil pohled na kadibudku, stojící hned vedle malého srubu. Ten jediný vypadal zachovalé a očividně se jednalo o zlatokopovo přístřeší.

Sláva, konečně si budu moci ulevit jako civilizovaný člověk.

Pohodlně jsem se na hajzlíku uvelebil – ach jaká slast – a napůl nepřítomně si začal prohlížet vnitřek budky. V tom jsem zahlédl nevhledný štos papírů a znovu zajá-

sal. Literatura, jak ta mi v divočině chyběla. Nedočkávě jsem se pro ní natáhl.

Na vrchu hromádky byl položen Harryho slovník naučný, který podle množství vytrhaných stran očividně sloužil jako náhrada toaletního papíru, ale pod ním...

„Ano! Zlatá žíla! To je příručka toho starého zlatokopa!“ Dychtivě jsem ji otevřel. „A i deník!“ jásal jsem dál při pohledu na hustě popsané stránky ve všech volných místech mezi původním textem.

Začel jsem se a...

...měl pocit, že se svět hroutí.

Zlatá žíla...

Jak výsměšný to slangový název pro intimní pánské potíže v sedací části těla. Jak výsměšný název pro lékařskou brožuru s návody k léčbě. Text brožury i ručně psané dodatky hovořily jasnou řečí. Starý zlatokop ne našel žádnou zlatou žílu, ona si našla jeho!

Bez jediné špetky naděje, že mi bude dovoleno se vrátit zpět na milovaný Wall Street vydělávat další poctivé milióny, jsem v zatmění smyslů začal mlátit pěstmi do stěn kadibudky a dupat na její dřevěnou podlahu.

A svět se mi zhroutil úplně.

Doslovně.

Sice jen v nejbližším okolí záchodku v podobě jedné stěny kadijámy, ale stačilo to na to, abych se zřítíl dolů.

Se slzami v očích, uvědomiv si, že se na mě celý svět – ne svět – celý vesmír vysral, otřel jsem z těla největší nahnědlé nechutné nánosy a začal se šplhat z jámy ven.

Starý zlatokop zde hodlal být hodně dlouho, alespoň hloubka jámy tomu nasvědčovala. Po delší usilovné námaze, kdy jsem byl skoro nahoře, se mi pod rukama utrhla další část stěny a já spadl zpět do těch sraček.

Klečel jsem v nich a vzteky mlátil hlavou do hliněné stěny. Před očima mi začalo jiskřit, nepolevoval jsem a rozhodl se tu sebeumlátit k smrti. Jiskření se pomalu měnilo v zář a já se už začínal těšit na světlo na konci tunelu, které mě zbaví mého pozemského utrpení.

Zář však stále sílila a v krátkých přestávkách mezi údery hlavou jsem si pomalu uvědomoval, že něco nehraje. Že takhle by ta zář neměla vypadat, náš pastor ji přece popisoval úplně jinak.

Omezil jsem proto frekvenci úderů na přijatelnou mez a v jedné obzvlášť dlouhé přestávce jsem zůstal vytřeštěně zírat před sebe.

Přes celou stěnu hajzjámy se – oklepána mojí hlavou – táhla zlatá žíla jak kráva a u kolen se mi válela hromádka z ní vymláčených nuggetů. Zlatý prach – taktéž rozmělněn údery – pevně se uchytil na lepkavou nevábnou hmotu pokrývající většinu mého těla.

„El Dorado! Zlatý muž!“ ozvalo se nade mnou a u okraje jámy jsem spatřil klečící dva divoké indiány se vztyčenými rukama.

Má záchrana byla dílem okamžiku a během několika dalších jsem byl nasycen a pomalu osychal u hořícího ohně. Ta slast. Indiáni mi nadále prokazovali velkou úctu, proto jsem je nechal hlídat celé údolí, zakolíkával si svůj claim a po měsíci putování zpět z divočiny dospěl i s několikakilovou troškou základního kapitálu odloupeného z mého ošacení na pozemkový úřad, kde jsem vše řádně nahlásil.

☆☆☆

Oceňuji zároveň profesionalitu redaktorů slovního listu F. Y. Express, kteří vedeni neomylným šestým smyslem zástupců sedmé velmoci čekali před vchodem do budovy pozemkového úřadu, požadujícíce podrobné informace o novém zlatém nálezu na domněle vybraných claimech Hořina river.

Řeknu jim vše a oni s tím již nějak naloží ve svých novinách.

Tony

Ahoj kamarádi!

Dva roky utekly jako voda a drsný kraj kolem říčky Hořiny díky Tonymu opět odkryl část svého bohatství. Ano, máme tu další Zlatou Horečku. Claim kolem záchodku, jak jste se mohli dočíst na titulní straně, je již zabrán. Jistě se však najde mnoho poněkud hygieničtějších záborů, kde může mladý nadějný prospektor či prospektorka ke svému štěstí přijít. Jménem Správní Rady Fort Yukonu mám tu čest oznámit, že:

Otevření nových zlatých polí proběhne v pátek 16. 3. 2012 v 18.00 hodin

Jízdní řád naleznete níže, spojky letos nebudou, stejně už všichni víte, kde to je.

Kdo to neví, může se zeptat nás (viz kontakt v tiráži), nebo ostatních zkušenějších zlatokopů, kteří budou jistě vystupovat z vlaku.

Majitele plechových ořů prosíme, aby své miláčky zanechali v Hradci, na jehož konci směrem na Lisov je velké parkoviště (poslední odbočka vpravo před koncem obce).

Pro ty z vás, kteří pojedete na tuto akci poprvé, nebo jste stejně sklerotičtí jako naprostá většina SRFY, si dovolujeme zopakovat „nepsaná“ pravidla, která na akci platí. První, co vás po příjezdu čeká, je registrace občanství u sheriffa, u kterého za 120 Kč (ti menší – do 150 cm – za 60 Kč) obdržíte přistěhovalecký příspěvek 120 FY\$ a je jen na vás, jak s ním naložíte. Takto získané finanční prostředky alespoň částečně pokrývají náklady spojené s organizací akce. Jestliže nemáte daný obnos, nebude vám občanství upřeno.

Rádi bychom požádali, abyste nechali doma maskáče a výstrojní doplňky americké armády a pokusili se o stylový oděv (džíny a flanelová košile ze sekáče úplně stačí). Abyste si mohli dát v Saloonu něco k pití, je nutné si s sebou přivést hrneček či jinou podobnou nádobu. Osadní vlajky jsou vítány a budou vyvěšeny na viditelném místě.

Dodržování zákonů o zbraních je zvláště bedlivě sledováno celou zlovolnou policejní mašinérií Fort Yukonu a přestupky budou velice tvrdě trestány!

Nikomu nebude poskytován nocleh v objektu Saloonu a přilehlých prostorách, výjimky pouze po předchozím ujednání na adrese v tiráži. Taktéž vás prosíme o to, abyste si skleněné lahve, ve kterých jsou podávány limonády, neschovávali na památku během soboty. Rádi vám je věnujeme v neděli po ukončení akce.

Majitele vícenohých miláčků (psů, žiraf, hrochů, pavouků a jiných potvor) prosíme o to, aby své svěřence bedlivě hlídali a nenechali je páchat zlotřilosti. Za škody jimi způsobené bude vymáhána pokuta ve zlatě.

Pokud si někdo z vás plánuje uhnat páteční opilost v nějakém konkurenčním saloonu, poprosím ho, ať si též naplánuje příchod do Fort Yukonu na sobotní dopoledne. Máme dost svých starostí s přípravou a poslední o co stojíme, je umravňovat rozjuchané alkoholiky nejlépe ve dvě ráno.

Plné znění fortjukonských zákonů bude vyvěšeno na viditelném místě a jejich dodržování budou kontrolovat šerifovi pomocníci!

Za SRFY sheriff SEYČEK

SOUTHWEST RAILWAY

PÁTEK

Ohnivý oř:	R758	Ex354	R760	R822	R762	Ex356	R824	R826
Praha, hl. n.	12.07	13.07	14.07	15.07	16.07	17.07	19.07	21.07
Plzeň, hl. n.	13.49	14.49	15.49	16.49	17.49	18.49	20.49	22.49

Ohnivý oř:	0s7416	0s7418	0s7420	0s7422	0s7424	0s7426	0s7428	0s7430
Plzeň, hl. n.	14.09	15.08	16.18	17.08	18.09	19.08	21.08	23.00
Hradec u Stoda	14.50	15.49	17.03	17.52	18.46	19.52	21.46	23.37

SOBOTA

Ohnivý oř:	Ex350	R752	Ex352	R756	R758	R760
Praha, hl. n.	05.07	06.07	09.07	10.07	12.07	14.07
Plzeň, hl. n.	06.49	07.49	10.49	11.49	13.49	15.49

Ohnivý oř:	0s7406	0s7408	0s7412	0s7414	0s7416	0s7420
Plzeň, hl. n.	07.05	08.09	11.05	12.09	14.09	16.18
Hradec u Stoda	07.46	08.50	11.43	12.53	14.50	17.03

O kom není psáno ve FYE, jako by nebyl!

A dvojnásob to platí o podnikání a provozovaných službách na Zlaté horečce.

Hodláš sytit hladové žaludky zlatokopů?

Hlídat dočasně opuštěné claimy?

Dbát o civilizovaný vzhled občanů našeho města?

Ulehčit tíži jejich váček ze zlatým prachem?

Jsi dodavatel luxusních výrobků z daleké civilizace?

Jsi malíř či výrobce daguerrotypií?

Či hodláš podnikat v nových oborech na Zlaté horečce dosud neznámých?

Tak pro tebe je tu oblíbené sobotní vydání FORT YUKON EXPRESSU!

Svoji inzerci posílejte expresní poštou (možno i s reklamní rytinou

či kvalitní daguerrotypií) na adresu uvedou v tiráži našeho listu.

*****

Fort Yukon není žádný zapadák!

Kromě malých obchůdků zde fungují stále a vyhlášené provozovny, ve kterých se každému zlatokopovi či prospektorce dostane všeho, čeho je mu třeba:

VÝVAŘOVNA

U STAŘIČKÉHO ŠERIFA

nabízí chutné a vydatné občerstvení, které ohřeje i toho nejmzrzlejšího zlatokopa!
Nezapomeňte se zastavit u naší polní kuchyně!

*****

DRAGSTORE SHOP

Neuvěřitelný výběr zboží pro přežití v divočině i pro radost!
Jediný široko daleko!

*****

SALOON Y

Nejlepší místo, kde posedět s přáteli a pochlubit se svými nálezy!
Centrum veškerého dění ve Fort Yukonu! Teplé nápoje!

*****

CASINO BRIST

Chceš zkusit své štěstí v ruletě či kartách?
Tohle je to jediné správné místo! Pod policejním dohledem – zcela bezpečné!

*****

Na co se můžete těšit

Kromě nonstop otevřené Saloonu Y funguje v nočních hodinách Herna a Casino Brist, přes den Dragstore a Vývařovna. V sobotu v poledne začne program různými soutěžemi a všechno vyvrcholí aukcí (cca v 18 hodin), kde můžete utratit své těžce získané zlato za zajímavé a umělecky hodnotné předměty. Po aukci vypukne celovečerní hraní v čele s Lískem – ten kdo si vezme s sebou nástroj a bude se chtít přidat, bude vítán.

Na požádání SRFY během dne zorganizuje svatby, křtiny i pohřby.

*****

Fort Yukon Post oznamuje:

Fort Yukon Post oznamuje, že je jediným licencovaným poskytovatelem jakýchkoliv poštovních a telegrafních služeb na území Fort Yukonu. Vzhledem k výše zmíněnému se představitelé FY Post cítí povinovani upozornit, že jakékoli použití nelicencovaných telegrafních a ještě k tomu bezdrátových prostředků na území Fort Yukon City je nezákonné a tudíž trestné!

Vydává Správní rada Fort Yukonu (SRFY)
Za příspěvní SRFY i dalších kamarádů stvořila Dracuela, za poskytnutí fotografií tímto všem děkujeme.
Příspěvky, podněty a dotazy posílejte na adresu: Seyček – Luboš Bečka, Špirkova 527, Praha 4, 142 00
Výhrůžky a anonymy posílejte na adresu: Blue-Woody – Michal Bezačinský, Žitomířská 32, Praha 10, 100 00
Expresní pošta: zlhorecka@seznam.cz

